

Сега иде пытаніето: млѣкото да бѣде ли варено, или не?

Мнѣніята сѫ различни, нъ да видимъ, чо ся случава при вреніето на млѣкото. Съ вреніето млѣкото си изгубва вѣгленниятъ кислотъ, чо ся намира въ него, а известно е, че пищеварителнѣ органы ся заразяватъ отъ кислотытъ, защото кислотытъ произвождатъ отичанія, желудъчни бодежи и діаррія. Кислотытъ могатъ ся извади отъ млѣкото но по другъ начинъ и даже по добрѣ, а този послѣдний начинъ не е за сѣкиго. Въ една литра неварено млѣко хвирлятъ една лъжичка прахъ отъ счуканы пасмолци (охлюве), който прахъ ся намира у спицеритъ, и като ся разбърка млѣкото оставя ся да стои два три часа. Тъй приготвеното млѣко е прѣпочително отъ вареното, защото съ вареніето много части отъ млѣкото затвърдяватъ и ставатъ трудносмилателни за дѣтскій желудъкъ. Водата, която смѣсяме во млѣкото трѣба да е варена, защото водата съдържа обикновено вѣгленна кислота, която трѣба да ся изгони. Тъй приготвеното млѣко трѣба да има топлина около 28°, каквато топлина трѣба да има майчиното млѣко.

Отъ какво животно трѣба да ся зема млѣкото? Лекарите прѣпоръжватъ козіето млѣко, а най много магарешкото, защото послѣдното съдържа сѫщото количество сиреще, както и майчиното. Нъ магарешкото млѣко като небыва сѣкога чисто, а козіето като лесно са развали, въ повечето случаи ся задоволяватъ съ кравието млѣко, като гледаме то да не е развалено, да не е размѣсено съ вода и да не му е отранъ каймака; трѣба да внимаваме и въ това — животното да е здраво и хранено съ здравы и прѣсни трѣви.

Сутрѣнното млѣко е прѣпочително отъ вечерното и млѣкото на пасущитъ на полето животни отъ млѣкото на онѣзи, които ся хранятъ съ сѣно въ яхъра. Млѣкото за дѣцата сѣкога трѣба да бѣде прѣсно. Храненіето става по различни начини. По-прѣди давахѫ храната на дѣцата въ чаши съ кулпове, или съ цѣви вкарани въ едно мѣхурче, въ което ся намираше млѣкото. Сега напливатъ го въ стъкла, отъ които ся подаватъ пишурки отъ ластика, чрѣзъ които сучи дѣтето млѣкото, като да го тегли отъ грѣдитъ на майка си. (В. И.)